

Fletó, Paul és a Dope

2012 szeptember 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Baj van, Hannelore! Veszélyben a magyar demokrácia! Ne ijesztgess, Helmut! Tegnap voltam Sopronban fogorvosnál, a kutya sem fasizálódott!Ez csak a felszín, Hannelore! Betiltották a Klubrádiót, Gyurcsányt éheztetik, és tombol az antiszemitizmus is!

Ah, so! S mi lesz így velünk? Hiszen a boltunkban magyarokkal dolgoztatunk?!
Mi lenne? Egyet kirúgunk, csökkentjük a fizetéseket, és felveszünk egy albánt!
Szeretlek, Helmut! Igaz demokrata vagy!

A héten az osztrák köztévé, a jó rövidítés? ORF m?sort szentelt a magyar demokrácia helyzetének. Jól is van ez így, a saját királyink is nyilván szívesen foglalkozna osztrák b?rgyárak szennyezésével, a sógort?ke nyugat-magyarországi hancúrjával, ha nem venné el idejét a bulvárverseny.

Ismétlem tehát, azzal az égegyadta világon semmi gond nincs, hogy bájos nyugati szomszédunk legendásan objektív közszolgálati adója érdekl?dik a magyar viszonyok iránt. Még csak azzal sem lenne baj, hogy a m?sornak a rendkívül el?ítélet-mentes Magyarország - Agy?, demokrácia? címet adták. Hiszen, gondolom, Bécsben is örülnének, ha az osztrák történelemr?l „Habsburgok – Gyilkos évszázadok?” elnevezéssel indítanánk sorozatot. Ám eme rendkívülien körültekint?, véleményütköztet? m?sor bevezet?jeként sikerült levetíteni egy dokumentumfilmet. Írhatnánk e kifejezést idéz?jelben is, de hát ugye van ilyen és olyan dokumentum is, innen és onnan is szignálva, ilyen vagy olyan megrendelésre el?állítva.

Esetünkben Paul Lendvai, az 1957-ben jó érzékkel idegenbe szakadt „ausztriai újságíró” szedte össze a dokumentumokat. H?sünk komoly múltra tekint vissza a magyar–osztrák kapcsolatokban, nála kevesebben éltek meg jobban a két rendszer békés egymás mellett éléséb?l. Amolyan szuverén gondolkodó volt évtizedeken át, bécsi kávéházi teraszok CIA és KGB övezte mezsgyéjén. De hát ez a múlt, onnan az ember csak a kapcsolati hálót hozza, min?sítsen inkább a jelen.

Nos, az osztrák hungarisztika eme doyenje objektív riportja során mindenkit megszólaltat Magyarországon, aki számít. Állítólag próbálkozott Orbánnal is, egy másik jobboldali politikus pedig az utolsó pillanatban visszakozott, így csak a Martonyi Jánossal készített interjúból sikerült pár mondatot összevágni. Hosszasan beszél ezzel szemben Paul Lendvai örök pesti Beavis és Butthead párosa, Gyurcsány Ferenc és Bauer Tamás. A film elképeszt? kormányzati túlsúlyát hivatott ellensúlyozni Ungváry Rudolf író és tüntetés-radikális, Schiff András zongoram?vész, aki nyár óta a diktatúra tombolása miatt „be sem teszi a lábát” hazájába, Magyarországra. A sajtószabadság kérdését illet?en pedig árnyalt tájékoztatást ad a magyar köztévé egyik kirúgott újságírója és a jó Váradi Júlia, a Klubrádió m?sorvezet?je.

Nem túl el?ítélet-mentes így a nagyszer? dokumentumfilm? Ugyan, dehogy. A film utáni vitam?sorban Lendvai elmagyarázta, hogy ? tényleg mindent megtett, ám az említett jobboldali visszalépések miatt erre tellett, meg aztán arra törekedett, hogy „olyan értelmiségieket szólaltasson meg, akik kiválóan beszélnek németül”.

Ennek jegyében kapott f?szerepet a filmben a magyar „ellenzék hiteles képvisel?je”, Pityinger László is. Dopemant alighanem a Goethe Intézet ajánlhatta, hiszen híres hiteles Schiller-estjeir?l, s ma már városi legenda, amikor a weimari demokrácia hiányosságairól tartott el?adást kamaszként a Kis Stáció utcában. Kis pajtásai sokáig tapsoltak… Persze kár a gúnyért, a hazai dzsungelrap kit?n?sége teljesen joggal szerepel Lendvai filmjében, együtt Gyurcsánnyal. Hiszen a magyar rendszerváltás kiteljesedésekor Fletó miniszterelnök volt éppen, Paulunk a Népszabadság lapombudsmanjaként vállalt mellékest, h?sünk, Dope pedig Lopni címmel megírta a kor himnuszát. Mai ellenzéki egység az MSZP-t?l a poszt-SZDSZ-en át az újcivilekig kánonban dúdolhatná: „Kártyáztak, loptak, gépeztek és csaltak, de mi felnéztünk rájuk, mert gengszterek voltak.”

Szóval, ennyit a film objektivitásáról. Nem szeretném hinni, hogy m?sorra t?zése összefüggésben van egy bizonyos osztrák bank magyarországi hányattatásaival, pláne nem az IMF-tárgyalások körüli hangulatkeltéssel. Vegyük inkább véletlennek, egy ausztriai újságíró jó lobbizásának, kiemelked? haveri érdekérvényesítésnek. Volt ilyen, lesz ilyen. Többet nem érdemes foglalkozni ezzel.

Ha legközelebb hallják, röhögjék ki.

magyarhirlap.hu - Máté T. Gyula

Ajánló